

— Αξιοπιστία των επί τόπου ελέγχων, ιδίως επαρκής μέτρηση των εκμεταλλευομένων εκτάσεων. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η Γερμανία αντιτάσσεται στην αιτίαση της Επιτροπής ότι το Βραδεμβούργο δεν έκανε επαρκείς μετρήσεις στο πλαίσιο επί τόπου ελέγχων, το οποίο συνιστά παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 3887/92⁽³⁾. Αυτή η αιτίαση στηρίζεται σε πραγματικώς και νομικώς εσφαλμένες βάσεις.

— Επαρκής επέκταση των δειγματοληψιών κατά τους επί τόπου ελέγχους. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, η Γερμανία αντικρούει την αιτίαση ότι το Βραδεμβούργο δεν επέκτεινε επαρκώς τις αναγκαίες δειγματοληψίες κατά τους επί τόπου ελέγχους εντός των οικείων επιχειρήσεων.

— Ορισμός των αντιπροσωπευτικών εισφορών για καλλιέργειες που δεν αφορούν τρόφιμα (non-food) και για αγροτεμάχια υπό αγρανάπαυση σε επαρκές ύψος. Στο πλαίσιο του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, η Γερμανία προβάλλει ότι η αιτίαση της Επιτροπής ότι οι αντιπροσωπευτικές εισφορές για επαναφυόμενες πρώτες ύλες ορίστηκαν σε πολύ χαμηλό ύψος, είναι αδικαιολόγητη.

— Ανακρίβεια όσον αφορά τα βαρυνόμενα οικονομικά έτη. Ο έκτος λόγος ακυρώσεως αφορά το ύψος του ποσού που αναγράφεται στην απόφαση περί επιβαρύνσεως. Η απόφαση της Επιτροπής είναι εν μέρει ανακριβής και ως εκ τούτου άκυρη, δεδομένου ότι εμφανίζει αντιφάσεις στο διατακτικό και στις αιτιολογικές της σκέψεις όσον αφορά ποσό 12 927 107 ευρώ. Κατά τα οικονομικά έτη 1999-2000, το Βραδεμβούργο προέβη σε δαπάνες χαμηλότερου ύψους από εκείνες που κατέγραψε η Επιτροπή.

— Ανακριβής αξιολόγηση του κινδύνου. Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται τέλος ότι η γενική επιβάρυνση κινδύνου 5 % είναι εσφαλμένη, διότι στο Βραδεμβούργο δεν διαπιστώθηκαν στο αντίστοιχο χρονικό διάστημα συστηματικά σφάλματα σε επίπεδο διοικήσεως ή ελέγχου. Επιπλέον, ο υπολογισμός της υποτιθέμενης ζημίας από το ΕΓΤΠΕ είναι μεθοδικώς εσφαλμένος και έγινε κατά παράβαση του άρθρου 10 ΕΟΚ.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής, ΕΕ L 160, σ. 103.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1663/95 της Επιτροπής, της 7ης Ιουλίου 1995, για τη θέσπιση λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου όσον αφορά τη διαδικασία για την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων, ΕΕ L 158, σ. 6.

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 3887/92 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 1992, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου σχετικά με ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων, ΕΕ L 391, σ. 36.

Αίτηση του Tribunale di Tolmezzo για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, υποβληθείσα με διάταξη της 16ης Απριλίου 2003 επί της εκκρεμούς ενώπιόν του υποθέσεως μεταξύ Azienda Agricola Schnabl Rosa, αφενός, και AGEA και COSPALAT FVG, αφετέρου

(Υπόθεση C-185/03)

(2003/C 146/57)

Με διάταξη της 16ης Απριλίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 5 Μαΐου 2003, το Tribunale di Tolmezzo ζητεί, στο πλαίσιο της διαφοράς Azienda Agricola Schnabl Rosa κατά AGEA και COSPALAT FVG που εκκρεμεί ενώπιόν του, από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Ερωτάται αν, εγείροντας προκαταρκτικό ζήτημα δικαιοδοσίας, η ερμηνεία του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 856/84⁽¹⁾, της 31ης Μαρτίου 1984, και των άρθρων 1 έως 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92⁽²⁾, της 28ης Δεκεμβρίου 1992 (αφορώσα το αν οι ανωτέρω διατάξεις έχουν την έννοια ότι η συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων συνιστά διοικητική κύρωση, και αν η εκ μέρους των παραγωγών καταβολή της πρέπει να χωρεί μόνο σε περίπτωση κατά την οποία η υπέρβαση των χορηγηθεισών ποσοτήτων οφείλεται σε πρόθεση ή σε αμέλεια), πρέπει να υποβληθεί στο Δικαστήριο ΕΚ υπό μορφή προδικαστικού ερωτήματος, από την επίλυση του οποίου εξαρτάται η αναγνώριση δικαιοδοσίας επί των συναφών διαφορών στον τακτικό ή στον διοικητικό δικαστή (διάταξη 4034 της 20.3.2002, αριθ. εγγρ. 553173, πρόεδρος: Cantillo, εισηγητής: Marziale).

⁽¹⁾ ΕΕ L 90, της 1.04.84, σ. 10.

⁽²⁾ ΕΕ L 405, της 31.12.92, σ. 1.

Διαγραφή της υποθέσεως C-302/01⁽¹⁾

(2003/C 146/58)

Με διάταξη της 6ης Φεβρουαρίου 2003 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-302/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 259 της 15.9.2001.

Διαγραφή της υποθέσεως C-86/02⁽¹⁾

(2003/C 146/59)

Με διάταξη της 7ης Μαρτίου 2003 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-86/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 131 της 1.6.2002.